

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346606564352/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Mængde Bøger i høje Reoler, og sagde noget om, at hun kom snart igen.

Aa, Herre Gud – men dér sad han da vist! – Der sad en gammel Mand i Stuen, i en Lænestol, og vendte Ryggen til Døren; men man kunde se noget af hans hvide Haar, og hans højre Skulder og Arm. Det var vist sort Fløjl, han var klædt i. – Karl kom til at ryste. Han havde nok alligevel ikke tænkt sig ham *saa* gammel. Han rørte sig sletikke, skjønt han dog vist maatte kunne mærke, at der var kommen nogen i Stuen. – Men hér passede ellers det hele meget bedre med Karls Forventninger. Det var ham saa helt usædvanligt og fremmed.

Faster Marie gik frem foran Stolen sammen med Kathrine. Hun stod et Øjeblik foran Biskoppen, saa saa han op og sagde: »Det er Fru Marie Nordbye, ja.»

Hun satte sig i en stor, hørygget Stol, der stod lige ved – uden at Karl horte, at Biskoppen bad hende sætte sig, og han syntes hellerikke, han sagde enten Goddag eller Velkommen.

Men det var nu alt sammen godt nok, for det var saa underligt, det hele var saa underligt hérinde.

Kathrine stod ved Siden af sin Moders Stol og lænede sig op til hende. Karl selv og Anna stod paa Gulvet saa langt henne mod Døren, saa han vidste sletikke, om Grundtvig havde set dem.

»Hvordan har Biskoppen det?» sagde Faster Marie.

»Aa – hvordan kan det staa til i min Alder,« svarede han. – »Og Deres Mand?»

»Jo Tak, han har det godt. Jeg skulde jo bringe hans Hilsen og sige Dem Tak endnu en Gang – «for alt, alt,« sagde han.»

»Hm.»

»Og fra min Broder, Proprietær Wintrup paa Holtenngaard, skulde jeg hils.»

»Han lever endnu.»

»Ja. – Det er hans to Børn dér staa.»

»Han er en god Mand, men han er lad, han er lad.»

»Er han?» Faster Marie smiliede.

Biskoppen hævede atter Blikket og sagde: »Er dét den lille Pige, som De og Deres Mand skrev saa meget om til mig, da hun var en 4-5 Aar?»